

Republika Hrvatska
Županijski sud u Zagrebu
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

Poslovni broj: Kžzd-7/2026-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Zagrebu, kao drugostupanjski sud, u vijeću za mladež sastavljenom od sutkinja toga suda Jasne Smiljanić kao predsjednice vijeća te Gordane Mihele Grahovac i Irene Kvaternik kao članica vijeća, uz sudjelovanje zapisničarke Kristine Šušilović, u kaznenom predmetu protiv osuđenog Ivica Šetke zbog kaznenog djela protiv braka, obitelji i djece - povredom dužnosti uzdržavanja iz članka 172. stavak 2. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj: 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 126/19., 84/21., 114/22., 114/23. i 36/24. – dalje u tekstu: KZ/11.), odlučujući o žalbi osuđenika podnesenoj protiv presude Općinskog suda u Dubrovniku, broj: Kvm-19/2025. od 22. rujna 2025., u sjednici vijeća održanoj 5. svibnja 2026.,

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba osuđenog Ivica Šetke kao neosnovana te se potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Općinskog suda u Dubrovniku, broj: Kvm-19/2025. od 22. rujna 2025., na temelju članka 564. stavka 4. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj: 152/08., 76/09., 80/11., 91/12. – odluka Ustavnog suda, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19., 130/20., 80/22. - dalje u tekstu: ZKP), osuđenom Ivici Šetki opozvana je uvjetna osuda izrečena presudom Općinskog suda u Dubrovniku od 25. ožujka 2024., koja je pravomoćna od 18. srpnja 2024., a kojom je zbog počinjenog kaznenog djela protiv braka, obitelji i djece – povredom dužnosti uzdržavanja iz članka 172. stavak 2. u vezi sa člankom 172. stavak 1. KZ/11. osuđen na kaznu zatvora u trajanju 7 (sedam) mjeseci, uz primjenu uvjetne osude na način da se izrečena kazna zatvora neće izvršiti ukoliko osuđenik u roku 2 (dvije) godine ne počinini novo kazneno djelo te uz posebnu obvezu da u roku 10 (deset) mjeseci popravi štetu počinjenu kaznenim djelom na način da mladb. Mateju Šetki isplati iznos od 7.565,20 eura s osnove neplaćenih iznosa uzdržavanja, kao i da ubuduće redovno ispunjava obvezu uzdržavanja prema svom maloljetnom sinu Mateu Šetku uz stručnu pomoć nadležnog tijela za probaciju.

2. Protiv te presude žalbu je podnio osuđeni Ivica Šetka putem branitelja Oskara Benussija, odvjetnika u Dubrovniku, zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, povrede kaznenog zakona, zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni s prijedlogom da drugostupanjski sud odredi novi rok za udovoljenje obvezi.

3. Odgovor na žalbu nije podnesen.

4. U skladu s odredbom članka 474. stavak 1. ZKP, spis je, prije dostave sucu izvjestitelju, dostavljen Županijskom državnom odvjetništvu u Zagrebu.

5. Žalba nije osnovana.

6. Žalitelj u žalbi navodi da pobijana presuda nije osnovana, prije svega ističe da iz pobijane presude nije jasno u odnosu na kojega je osuđenika ista donesena jer se u izreci presude spominje osuđeni Ivica Šetka, dok u prvoj rečenici obrazloženja je naveden osuđeni Mikica Žanetić kao osoba koja je oglašena krivom za kazneno djelo iz članka 172. stavak 2. KZ/11. pa se stoga pobijana presuda ne može niti ispitati jer je ista nerazumljiva, proturječna sama sebi i razlozima presude pa je počinjena bitna povreda iz članka 468. stavak 1. točka 11. ZKP. U predmetu spisa ne postoji niti jedan dokaz da osuđenik od posljednje održane sjednice od 22. rujna nije započeo s plaćanjem dužnih iznosa uzdržavanja pa stoga nisu niti navedene odlučne činjenice, odnosno ti su razlozi potpuno nejasni i u znatnoj mjeri proturječni. Ako probacijski ured Dubrovnik nije bio u mogućnosti stupiti u kontakt s osuđenikom to nije niti može biti odlučna činjenica za opozivanje uvjetne osude osuđeniku, a posebno ako se uzme u obzir da je probacijski ured Dubrovnik pokušao stupiti u kontakt s osuđenikom samo jedanput. Nadalje, ističe da prvostupanjski sud nije utvrdio odlučne činjenice koje se odnose na ispunjavanje dužnih iznosa uzdržavanja temeljem pravomoćne presude i to od trenutka posljednje održane sjednice od 22. rujna do donošenja pobijane presude o opozivu uvjetne osude pa je stoga činjenično stanje ostalo nerazjašnjeno dok je pobijana presuda nerazumljiva, proturječna sama sebi i razlozima presude čime je počinjena bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 1. točka 11. KP.

7. Protivno istaknutim žalbenim navodima, prvostupanjski sud je ispravno zaključio kako osuđenik nije ispunio posebnu obvezu iz članka 62. stavak 1. točka 1. KZ/11. Naime, iz provedenih dokaza proizlazi da je nakon pravomoćnosti presude osuđenik zarađivao, bio je zaposlen u građevinskoj firmi Panter Europe, a od pravomoćnosti presude nije platio niti dio dužnog iznosa, niti je u žalbi dostavio ikakav dokaz iz kojeg bi to proizlazilo, tako da je i dalje, osim kapitaliziranog iznosa dužnih obroka uzdržavanja u inkriminiranom razdoblju, dužan i iznos za tekuće, redovno uzdržavanje koje dospijeva nakon pravomoćnosti presude kojom mu je izrečena uvjetna osuda, a koja je opozvana pobijanom presudom. Nakon pravomoćnosti prvostupanjske presude osuđenik je bio zdravstveno sposoban i mogao je i izvan radnog odnosa ostvarivati prihode, međutim, osuđenik nije ispunio obvezu iz prvostupanjske presude i platio kapitalizirani iznos dospjelih obroka uzdržavanja, odnosno naknadio štetu koju je počinjenjem inkriminiranog kaznenog djela nanio oštećeniku.

8. U odnosu na prijedlog osuđenika da mu je prvostupanjski sud trebao dodijeliti novi rok za ispunjenje posebne obveze treba istaći da se novi rok može odrediti unutar roka

provjeravanja, što znači do 18. svibnja 2026., koji uskoro ističe, tako da nema mjesta produljenju istog. Dužnost je roditelja skrbiti i uzdržavati svoje dijete, međutim, od donošenja predmetne presude pa sve do pokretanja opoziva iste osuđenik nije uplatio niti minimalan iznos na ime obveze uzdržavanja unatoč ostvarenim prihodima i radnoj sposobnosti, pokazavši time trajan, negativan stav prema utvrđenoj obvezi.

9. Vezano uz tvrdnju žalitelja da je u obrazloženju presude pogrešno navedeno ime osuđenika i naznaka presude, treba istaći da se radi o očitoj omašci u pisanju, očigledno nastaloj pisanjem pobijane presude po principu „copy – paste“, koja ne čini pobijanu presudu kontradiktornom, odnosno nije počinjena bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 1. točka 11. ZKP na koju se poziva žalitelj.

10. Slijedom navedenog, u postupku opoziva uvjetne osude nedvojbeno je utvrđeno da osuđenik unutar određenog roka nije ispunio posebnu obvezu izrečenu uz uvjetnu osudu, a rok za opoziv iste zbog neispunjenja obveze iz članka 62. stavak 1. točka 1. KZ/11. nije istekao, stoga je pravilno i zakonito prvostupanjski sud opozvao uvjetnu osudu izrečenu osuđeniku presudom Općinskog suda u Dubrovniku, broj: Kzd-3/2024. od 25. ožujka 2024., pravomoćnom 18. srpnja 2024. te odredio izvršenje kazne zatvora u trajanju 10 (deset) mjeseci.

11. Županijski sud u Zagrebu, kao drugostupanjski sud, ispitujući pobijanu presudu po službenoj dužnosti, u skladu sa odredbama članka 476. stavak 1. točka 1. i 2. ZKP, nije našao da bi bila ostvarena ni bitna povreda odredaba kaznenog postupka, niti povreda kaznenog zakona na štetu optuženika, na koje povrede drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti.

12. Slijedom navedenog, primjenom odredbe članka 482. ZKP odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu, 5. svibnja 2026.

Predsjednica vijeća:

Jasna Smiljanić

Broj zapisa: **9-30887-97ac7**

Kontrolni broj: **083a8-b51b1-a6479**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.